

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΘΩΝΑ

ΒΑΣΙΛΕΥ.

Διὰ τῆς ἀναγορεύσεως τῆς Μεγαλειότητός Σου εἰς τὸν Θεοστήρικτον τῆς Ἑλλάδος Θρόνον ἐπαγιώθη ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ Ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων.

Πρὸς Σε Πρῶτον Ἀνακτα τῆς γῆς ταύτης, ἐστίας πάλαι ποτὲ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν, ὅπου ἀμάραντοι θάλλουσι αἱ δάφναι τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς, τὸ ἀσθενὲς τοῦτο Μουσικὸν δοκίμιον ἡρμωσμένον εἰς τὴν Ἀυρικὴν ποίησιν τοῦ καθ' ἡμᾶς πρώτου καὶ μεγαλοφυοῦς τῶν Ἰονίων Ποιητῶν ὁ ὑποφαινόμενος ταπεινῶς προσφωνεῖ καὶ ἀφιερώνει.

Πρῶτον εἰς τὸ εἶδος του εἶναι καὶ τὸ ὑπ' ἀνδρὸς Ἕλληνος ἐπιχειρηθὲν τοῦτο ἔργον, καὶ καθὼς διὰ τῆς Μεγαλειότητός Σου ἡ εὐτυχὴς αὕτη ἐποχὴ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ ἔθνος θέλει διαγωνισθῆ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, οὕτω καὶ τὰ πρωτόλεια ταῦτα τῆς Μελοποιίας ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Θρόνου Σου, καὶ ἐν τῇ ἄσματι τῆς Ἐλευθερίας ἀντηχοῦντα θέλουσιν ἴσως διαφύγει τὸν θάνατον καθωραϊσμένα διὰ τοῦ Σεβαστοῦ Σου Ὀνόματος.

Ἐν Κερκύρα τῇ 5 Δεκεμβρίου 1844.

Ἵποσημειοῦμαι μὲ βαθύτατον σέβας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΤΖΑΡΟΣ.

Κύριε Νικόλαε Μάντζαρε

Ἐλαβον ἀσμένως τὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν ἕμνον τοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ μελοθετημένον παρ' ὑμῶν. Τὸ προῖόν τοῦτο τῆς καλλιτεχνίας Σας εἶδον μὲ τόσῃ πλειοτέραν εὐαρεστήσιν, ὅση προφανέστερα δεικνύει, ὁποῖα καλλιτεχνήματα δυνάμθαι νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν εὐφυΐαν, ἐπιτιδομένην ἤδη πάλιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὡραίων τεχνῶν, τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς ὑπέρξε τὸ πάλαι τιθῆνη. Ἐκφράζων πρὸς Ἑμᾶς τὰς εὐχαριστίας Μου ἐνεκα τῆς προσφορᾶς τοῦ ὡραίου τούτου μελοθετήματός Σας, εὐαρεστοῦμαι νὰ ἀπονεύω εἰς Ἑμᾶς τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ὡς δείγμα τῆς πρὸς Ἑμᾶς εὐμενείας Μου καὶ ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουνίου 1845.

ΟΘΩΝ

Πρὸς τὸν Κύριον

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΝ ΜΑΝΤΖΑΡΟΝ

Κερκυραίου.

Αρ. Εἰς
337

V246

H / *[Handwritten signature]*

X